

дрехаря, а съ останалата голъма сума заживѣлъ сно-
сенъ животъ.

Питамъ: Кой обикновенъ търговецъ може да размѣни чекъ отъ единъ милионъ английски лири? Следователно, и вашето вѣрую трѣба да бѫде равноценно на чекъ отъ единъ милионъ английски лири, че кѫдето и да отидете съ него, никой да не е въ сила да го размѣни. При това, дето и да се явите съ това вѣрую, на всѣкѫде ви отварятъ кредитъ. Чудни сѫ съвременниятѣ хора! Тѣ говорятъ за Бога, за рая, но нито Бога познаватъ, нито знаятъ мѣстото на рая. За обикновения човѣкъ, който не работи съзнателно върху себе си, е безразлично, кѫде е раятъ, кѫде е Богъ. Обаче, за ученика, за човѣка, който иска да работи върху себе си, да постигне нѣщо, това не е безразлично. За него е важно да знае, кой е баща му, коя е майка му. Той трѣба да ги познава. Синъ, който не познава баща си и майка си, минава за незаконороденъ. Бащата и майката на този синъ сѫ гледали по нѣкакъвъ начинъ да се освободятъ отъ него.

Следователно, всѣки синъ, който не познава Бога като свой баща, минава за незаконороденъ. Какво трѣба да прави този незаконороденъ синъ? Той трѣба да намѣри начинъ да оформи своето раждане. Когато казватъ за нѣкой синъ или за нѣкоя дѣщеря, че сѫ незаконородени, азъ считамъ, че тѣ не познаватъ своя баща и своята майка. Въ такъвъ случай, грѣхътъ не е вънъ отъ тѣхъ, но вжtre въ тѣхъ. Всички деца, които сѫ заченати въ идеалната любовь, познаватъ и майка си, и баща си. Тѣ познаватъ Бога като свой Великъ Баща. Тѣзи деца сѫ родени по закона на любовъта, а не безъ законъ. Богъ е на страната на законороденитѣ деца, родени отъ любовъта. Дете, което не е родено отъ любовъта, и царски синъ да е, пакъ е незаконородено. Тази е идеята, която Христосъ вложилъ въ стиха: „Ако се не родите изново, не можете да влѣзете въ Царството Божие“. Ако се не родите изново, никаква нова философия, никакво ново учение, никакви нови разбирания нѣма да придобиете. Родите ли се по новия начинъ, каквото желаете, можете да постигнете.

Сега, каквото и да се говори на хората, тѣ на всѣкѫде виждатъ кривото въ живота. Въ живота има нѣщо изкривено, обаче, то се дължи на самитѣ хора.